माधवकः २ मधु ३ माध्वीकम् ४। दल्लमरः। २। १ • । ४१ ॥ (यथा, सम्रुते १। ४५ व्यधाये। "सुखप्रियः स्थिरमदो विज्ञयोधनिलनाश्चनः। मधु मध्वासवऋदी मेइकुछविषापइ: ॥" विवर्णमस्य माध्वीकप्रब्दे ज्ञातवम् ॥)

मध्यासनिकः, पुं. (मध्यासनम् त्यादालेनास्य-स्येति। मध्यासवन + ठन्।) शौक्षिकः। इति श्न्दमाला॥

मध्यजा, स्त्री, (मधु ईजते प्राप्नीत कार्याले-निति। र्ज+कः। एगोदरादिलात् इसः।) महिरा। इति हमचन्द्र: ।३।५६०॥ (गुणादि-विषयी। स्था मदिराश्रन्दे ज्ञातथः ।)

मन, खर्च। गर्ने। इति कविकलपद्दम:॥ (भ्वा०-पर • - सक • - गर्ने चक • - सेट्।) मनति। इति दुर्गादासः॥

मन, क इ गर्जने। इति कविकल्पद्रमः॥ (चुरा - चास - च्यक - स्तमने सक - संट्।) क इ, मानवते। गर्वकोश्हरू:रः। मनसम्भने। इति प्राच:। मानवते प्रमुं वली स्तभ्नाती-त्वर्थः । इति रमानाथः । इति दुर्गादासः ॥

मन, तृ क भृती। इति कविकलपद्मः ॥ (चदन्त चुरा - पर - सक - सेट्।) दन्धनी पधः। मन-यति। इति दुर्गाहासः ।

मन, इ ड बोधे। इति कविकालपद्रम: । (तना०-जाता॰-सक॰-मेट्।) द इ, मनुते। इति

दुर्गाद्रास: । मन, य चौ ह बोधे। इति कविकल्पह्मः॥ (दिवां-चाता ० - सक ० - चानिट्।) य इ, भनाते।

बो, बमंस । इति दुर्गादास: । मन्यापः, चि, (चाप्रोतीत । चाप् + चच् । मनस वाप:।) मनोत्र:। इति जिलाख-

मन:, पुं, (मन्यते सुर्भितादिगुर्वीन चादिवत

इति। मन् + घ:।) जटामांची। इति भ्रव्द-

मन:, [स्] क्री, (मन्यते बुध्यते विनेति । मन्+ "सर्वधातुभ्योशसन्।" उमा । १ ८८। इति व्यसुन्।) लिङ्गण्रीरावधवविशेषः। यथा। खत्यासरीराणि सप्तरशावयवानि लिङ्गसरी-राणि। अवयवास्तु ज्ञानेन्द्रियपचकं बुह्नि-भनसी कमोन्द्रियपचकं वायुपचकचित। मनी नाम यहस्पविकत्पातिका चन्तः कर्यहितः। मनसु कर्मोन्द्रये: सहितं सत् मनीमयकी भी भवति। इति वेदान्तवारः ॥ ज्ञानेन्द्रियविश्रेवः । सत्त इसीन्द्रवाकां वसां प्रधानं श्रीक्रवा-विभूतिच। यदा,—

"इन्द्रियामां अन्यासि भूतानामसि चेतना॥" इति भगवहीता ॥

तच गभए। स्य सप्तमे मासि नायते। इति मुखबोध: ॥("पचमे मन: प्रतिबुह्नगरं भवति।" रति मुत्रते प्रारीरस्थाने बतीयेश्याये ॥॥॥) सर्विधाय:। चित्तम् २ चैतः ३ च्ह्रवम् 8 म्बान्तम् ५ हृत् ६ मानसम् ७। रत्यमरः। १। १। ३१॥ चनङ्गकम् प् चाङ्गम् ६। इति भ्रव्हावली। यपि च। "मनो महान् मतित्रेषा पूर्वेहिः खाति-

प्रज्ञा संवित् चितिश्वव स्तृतिश्व परिपक्षते। पर्यायवाचकाः भ्रन्दा मनसः परिकोत्तिताः॥"

इति महाभारते मोचधर्मा ! # ॥ न्यायमते अस्य गुवा:। परतम्। चपरतम्। संखा। परिभिति:। एचक्लम्। संयोग:। विभाग:। वेगच। सनीयाद्यां यथा। सुखम्। दु:खम्। दच्छा। देष:। मति:। यतसा दरं परमाणुखरूपम्। भिरोमण-मते वायवीयपरमाख्रुक्पम्। यथा,— "परापरलं संखादाः पच वेगञ्च मानसे। मनोयात्वं सुखं दु:खिमच्हा हेवो मितः हितः॥ चयौगपदान्दानानां तसागुलमिदेखते॥" इति भाषापरिच्हेदः॥

जन्यचानसामार्गं प्रति लड्यानीयोगः कार-गम्। यथा, तत्रेव। "लचो योगो मनसा ज्ञानकारणम्॥" तस्य नवगुगा यथा,—

"धेर्योपपत्तिवात्तिच विसर्गः कल्पना चमा। सरसवाशुता चैव मनसी नव वै गुना: ""

इति मोचधमी: ॥ यस बाखा। धेर्यम् १ उपपत्तिः जहापोइ-कौ ग्रलम् २ वातिः स्तरखम् ३ विसर्गः विष-रौतसर्गो आत्तः १ कल्पना मनोरचत्रतः प् चमा ६ सत् वैराग्यादि ७ खसत् रागदेवादि-चात्रता चस्यरतम् । इति तड्डीका ॥ # ॥ अस चातुर्विधा यथा,—

"मनोबुद्धिरचङ्गारिकतं करणमान्तरम्। संग्रयो निषयो गर्यः सर्वं विषया चमी ॥" इति वेदानाः॥

तस्य अधातातादि यथा,— "अधासं मन इताहुः पचमूतासधारकम्। अधिभूतच सङ्गलाखन्द्रमाचाधिदैवतम्॥" इति महाभारते व्याचमधिकपर्व ॥

तस्य खरूपं यथा,— "अनिरूपमङ्ख्य ज्ञानभेदं मनः स्ट्रतम् ॥" दति असवैवर्ते प्रकृतिखळे २३ अध्याय: ॥

तस्य प्राश्रस्याप्राश्रस्यातुमापकानि यथा,— "जनानां च्रद्यं सदाः सुचक्तं वचनेन वै। शिखे कलचे कन्यायां दी इने बान्धवेश्य च ॥ पुले भौने च वचि प्रतापे यश्चि श्रियाम्। बुढी वारिषि विद्यायां ज्ञायते हृद्यं नृवाम्॥" इति त्रसवैदर्ते श्रीकृषान्यस्य हे स्थाय:॥ तस्य बन्धमी धडेतुलं यथा,—

"मन एव मनुष्यायां कार्यां बन्समोत्त्रयोः। बन्धस्य विषय।सङ्गि सुक्तेत्रिक्षिषयं तथा ॥"

दति विष्णुप्रायी ६ यांची ७ याधाय:॥ ("अतीन्त्रयं पुनमन; सत्त्वसंद्यकं चेळाडुरेकी

तद्यांत्रसम्पद्यत्तचेष्टम्। चेषाप्रत्यसूत-मिन्द्रियासाम्। सार्धेन्द्रयार्थसङ्क्ष्यभिचर-गाचानेकमेकसिन् पुरुषे सत्तरजल्मः सत्तः गुगयोगाच न चानेकलं नानेकं त्येककालमने-केयु प्रवर्तते ॥ तसात्रीककाला सर्वेन्द्रय-प्रवितः । यद्गुमचाभी द्यां पुरुषमनुवर्तते सत्त्वं तत्वत्वमेवीपदिश्चित ऋषयी बाहुकातुश्रयात्॥ मनः पुरः सरायी किया समर्यं मह ससमर्या नि

भविता" "मनसस्तु चिन्यमर्थः। तत्र मनसी बुहेच त एव समानाति हीनिम्यायोगाः प्रकृति-विक्रतिहैतवी भवन्ति॥" इति चरके सूत्र-स्थाने चष्टमेरध्याये॥

"लच्यं मनसो ज्ञानस्याभावी भाव एव वा। सति ह्यात्मीन्द्रयार्थानां सतिक्षेण वर्तते ॥ वैष्टवान्मनसी जानं सामिधातच वर्तते। चगुलमयचेकलं ही गुर्णी मनसः स्ट्रती ॥ चिन्यविचार्यम्बस्य ध्येयं सपुष्पामेव च। यत्कि स्मिनसी ग्रीयं तत् सर्वे हार्थसं ज्ञकम् ॥ इन्द्रियाभियइ: कमी मनसस्तस्य नियइ:। जहां विचारच ततः परं बुद्धिः प्रवर्णते ॥ इन्द्रियेगेन्द्रियाची हि समनस्तेन ग्रह्मते। कच्याते मनसाध्य गुकती दोवती यथा ॥ जायते विषये तत्र या बुद्धिनि खयात्मिका । यवस्यते तथा वस्तुं कर्त्तुं वा वृद्धिपूर्वकम् ॥ या यदिन्त्रियमाश्रित्व जन्ती बैह्वि: प्रवर्तते । याति सा तेन निर्देशं मनसा च मनोभवा ॥ बुढीन्त्रयमनीर्धानां विद्याद् योगधरं परम्॥" दति चरके शारीरस्थाने प्रथमेश्थाये॥

वलगुनयुक्तस्य मनसी गुका यथा.— "चास्तिकां प्रविभव्य भोजनमनुत्तापञ्च तथा

वची मेधानुहिष्टतिचमाच करवा ज्ञानच निर्-

कमानिन्दितमसृहच विनयो धर्मा: सदैवा-

देते बलगुवानितस्य मनदो मीता गुवा ज्ञानिभि; ॥"

व्यक्ति धन्ममोचपरलोकादिकमिति दुहुम चरती शास्तिकस्य भाव बास्तिकां चतु-त्ताप: खक्रीध: एति: भूतप्रेतसारक्रीधलीभा-दावेगराहिलं जानमात्मज्ञानम्। निर्मेमता कपटाभावः कमें चितिन्दतं खस्य हं निष्का-मंच। रजीगुणयुक्तस्य मनसी गुवा यथा,— "क्रीयसाड्नग्रीलता च नहुलं दु:खं सुखे-

क्शिका

दमाः कासकताप्यलीकवचनं चाधीरता-

इङ्गति:। रेच्याद्भिमानितातिष्यितानन्दोश्धकचा-

प्रकाता हि रजीगुरीन सहितसीते गुया-श्वतसः ॥"